

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Censvræ Et Invectivæ
Ex Mvltis Aliqvot In Sanctos Patres Et Ecclesiæ Doctores,
In DD. Scholasticos Tam Antiqviores Qvam Recentiores,
Nominatim In Primarios Societ. ...**

**Bivero, Pedro de
Antverpiae, 1641**

Capvt Septimvm. Inuectiuæ Iansenij in Philosophiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73756)

IN CORN. A LAPIDE.

De gratia primi hominis grauter hallucinatur. *Index tom. 2.*

Alius Molinæ vestigia secutus auder & dicit: *Amorem excellentiam in natura integra & perfectam intensissimum fuisse: & hoc imponit Augustino tamquam doctrinam illam lib. 11. de*

Gen. ad litt. & lib. 14. de Civ. Dei c. 13. tradidisset, cuius in iis locis nullum profus vestigium est. *tom. 2. col. 82.*

En pauca è multis modestissima illius anima submissa & in humili s. Augustini officina ad eam quem exposita de Societatis auctoribus elogia, quæ si æquus Lector expendit, non facile nobis succentebit, si vnum alterumque accerbis verbum iustus dolor nobis exprellent.

CAPVT SEPTIMUM.

Inuectiua Ianfenij in Philosophiam.

PRIMA origo totius hæresis Pelagianæ, & omnium Gratia interpolatorum, Philosophia. *tom. 1. col. 377.*

Neque verò dogmata Pelagiana tantum, sed & arma, quibus à suis auctoribus propugnata sunt, ex Philosophorum officina prodierunt; quod adeò verum est, vt si Philosophiæ garrulitatem subtrahas, vno flatu tota hæresis dissipetur. *ibid. col. 379.*

Sicut hæresim Pelagianam sola Philosophia peperit; ita quotquot postea inter Christianos diuinæ Gratia puritatem prædominante libertatis humanæ mixtione adulterauerunt, Philosophia lenocinante seducti sunt.

Quid in nostro sæculo sopitas illas tot sæculis contentiones de gratia auxiliis suscitauit, nisi eadem Philosophia? nam quidquid humanarum rationum iam olim obstructum, & Ecclesiæ iudicio sepultum fuerat, quasi noua subortâ luce denud ab inferis reuocatum est, & ad tuendam quasi dominam illam libertatem philosophia animante conuersum, ex quo tanta confusio in gratiæ doctrinam consecuta est. *tom. 1. lib. 6. col. 379.*

Quid statum puræ naturæ formauit, ornauit, instruxit, nisi Aristotelica philosophia quam etiam Gentiles quidam maiori sententia sanitate damnarunt. *tom. 2. col. 6.*

Semper philosophia, quemadmodum mater hæreticorum fuit, ita rerum diuinarum arcanis definiendis adhibita, mater errorum est. *tom. 2. col. 8.*

Nam ex puris philosophiæ Aristotelicæ principijs tota hæresis Pelagiana, & Semipelagiana fabricata est. *tom. 2. col. 25.*

Philosophia hæresum pæne omnium, Pelagianæ potissimum, mater. *Index tom. 2. tit. Philosophia.*

Philosophiæ diuturnum studium Theologiis periculosum. *ibid.*

Philosophi hæreticorum Patriarchæ. *ibid.*

Philosophicæ ratiunculæ sunt pugiunculi parricidiales. *ibid.*

Philosophia Theologiam ex cathedris pæne deturbauit. *Tr. Philosophia.*

Aristotelici Theologi minus rectè sentiunt, quàm Platonici philosophi. *ibid.*

Scholastici Aristotelici in plurimis hallucinantur. *Tr. Scholastici.*

Aristotelis principia multorum errorum origo. *Tr. Aristoteles.*

Aristoteles Pelagianorum prodromus, & patronus. *ibid.*

Aristotelica philosophia quatenus libertatem arbitrij essentialiter adstruit bicornem, cum Pelagianismo proscripta est. *ibid.*

Philosophia præsertim Aristotelica seminariū multorum errorum, eam plenis bucis concrepant Pelagiani; & cum iis damnata est, quoad assertionem libertatis ad vtrumlibet bicornis. Ad eam nihilominus recurunt passim Recentiores pro hauriendâ notitia liberi arbitrij, contemptis Ecclesiæ promptuarijs. *ibid.*

Aristotelici magis, quàm Augustiniani sunt, qui prædeterminationem physicam ad Angelos viatores & protoplastos innocentes extendunt. *ibid.*

Supra modum admiranda illa quorundam Philosophorum recentiorum inmodestia, qui instar leporum leoni mortuo insultantium, simul atque ratiunculâ quapiam se armatos putant, capitales doctrinas eius aduersus Pelagianos constantissimè traditas, & à summis Ecclesiæ Præfibus toties comprobatas, quas neque cum illa sedulitate, qua oportebat, librorum videlicet omnium excussione diligenti, scire studuerunt, tam modo earum fundamenta penetrarunt, tam insolenter inuadunt, eumque (Augustinum) caliginis, ignorantia, temeritatis, erroris, ac tantum non hærescos Pelagianæ redarguere non verentur. Quorum noui, plumbei que pugiunculi, si immobili isti rupi, detectâ aliquando genuinâ veritate, quam ipse docuit, illiderentur, fortassis arma omnia repercutilla obtu-

obtusaque manibus exciderent, nec aliud exarmatis præsidium, nisi pernicacia, aut palinodia superesset. tom. 2. col. 43. & 18.

Facultas Theologica Louaniensis anno 1519. in decreto contra libros Lutheri, ita inquit: Post exactam & diligentem examinationem cõperimus, præter insignem detractionem Phi-

losophiæ & omnium Doctorum qui fuerunt ante annos quadringentos, etiam continere asserciones oculos falsas &c. Propter quæ censimus librum ipsum ac omnes & singulos tractatus eius, in quibus hæc vel horum aliqua continentur, damnandos... ignique cremandos.

CORONIS

Continens Encomiorum omnium in recentiorem Theologiam epitomen.

Theologia recens magnoperè ad humanæ rationis modulom, & Philosophiæ gentilis regulas concinnata... tanto intervallo, ab Augustini Theologia discrepat; ut vel ipse Augustinus, quantum hallucinari in grauissimis rebus potest, multipliciter hallucinatus sit; vel si Augustinus diuinarum rerum veritatem, eum de aliis multis capitibus, tum præcipuè de gratia & prædestinatione contra Pelagianos iuxta Catholicæ Ecclesiæ sensum docuit, Recentiores isti profectò tantum ab ostio veræ Theologiæ, fide saluâ, aberrauerint; ut neque fidem Christianam, (quam animo, ut Catholicis tenent) neque spem, neque cupiditatem, neque charitatem, neque naturam, neque gratiam: eamque neque Angelorum, neque hominum, neque stantium, neque lapsorum, neque sufficientem, neque efficacem, neque operantem, neque cooperantem, neque præuenientem, neque suble-

quentem, neque excitantem, neque adiuuantem, neque vitium, neque virtutem, neque opus bonum, neque peccatum, neque originale, neque actuale, neque meritum, neque mercedem eius, neque præmium, neque supplicium creaturæ rationalis; neque beatitudinem, neque miseriam eius, neque liberum, neque seruum arbitrium, neque prædestinationem, neque effectum eius, neque timorem, neque amorem Dei, neque iustitiam, neque misericordiam eius; denique neque vetus, neque nouum Testamentum intelligere videantur: sed Babylonicam quamdam confusionem, Cimmerialque quasi tenebras in Theologia moralis faciem, nimium rationationibus indulgendo, intulisse. tom. 2. col. 61. & 62.

Dicas rogo Iansenius (qui solus sibi videtur nouisse omnia) nihilne super sit alicubi, quod Theologia recens intelligat

CENSV.